

vare komne til Gjennemførelse, kun bemærke, at jeg for mit Vedkommende taffer Gud for, at det ikke er slet; thi jeg anser det for en af de ubeligste Veie, vi kunde gaa med Hensyn til Skatte-reformer, at de indirekte Toldskatter skulde overføres paa de direkte Skatter.

Hjør: Jeg havde ikke tænkt paa at tage Ordet ved denne Leilighed; men vi have faaet saa mange Belæringer af det ærede Medlem for Hifted Amts 2den Valgfreds (Sagd), at jeg ikke kan negte mig den Fornøjelse at minde de ærede yngre Medlemmer om, at jeg har havt den Ære at sidde sammen med det ærede Medlem, medens han var i Flertallet, og det skulde have gledet mig, om de Herrer da havde været tilstede og havde set den Behandling, han lod os blive tilbed; De vilde da høilig forbauses derover. Vilde De slaa op i Forhandlingerne og se, hvad han den Gang har budt os, saa vilde De faae et Levende Vidnesbyrd om, hvorledes han har tænkt og handlet imod det daværende Mindretal, og nu træder han op imod os som Flertal og gjør os saadanne Bebrejdelser; Ja, det er saa vidt forskjelligt fra hinanden, som Vin er fra Vand; det kunne de ærede Medlemmer være forvisse om. Det ærede Medlem vil neppe gaa saa vidt at sige, at i Mindretallet den Gang var der ikke Mænd, der kunde træde frem og havde Grundtænkninger paa en saa tilbørlig Maade, at et Flertal burde tage Hensyn dertil, jeg haaber, at det ærede Medlem dog vil være saa billig at indrømme, at vi den Gang havde Talsmænd for vore Ansøuelser, som ikke alene gjorde Forsamlingen Ære, saa længe de vare tilstede, men som vilde gjøre denne Forsamling Ære langt utover den Tid, hvori de have været tilstede. Men tog det ærede Medlem den Gang Hensyn dertil? Nei. De kunne være sikre paa, at vi bleve tagne i en saa hovmestererende Tone, som man aldrig siden har set, og det ikke mindst af det ærede Medlem. Det ærede Medlem skulde derfor først af Alle komme og gjøre os lige Bebrejdelser; thi der er Ingen, der er mindre berettiget end han til at træde op paa denne Maade overfor os Andre. Dette føler jeg Trang til at sige ved denne Leilighed. For Dørigt skal jeg ikke blande mig i de politiske Spørgsmaal. Mig forekommer det i hvert Fald, at den ærede Ordfører netop i aften ikke har givet Anledning til, at enten det ærede Medlem for Hifted Amts 2den Valgfreds (Sagd) eller for Odense Amts 3die Valgfreds (M. Andersen) paa en saa høitidelig Maade skulde træde op og foreholde os en saadan Moral. Jeg finder Anledning til at sige, at dette har været saa uforskyldt som noget. Sluttelig skal jeg sige, at det Tyranni, som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgfreds (Scavenius) bebuder os, hvis Flertallet fremdeles skal blive ved at være, som det er, klinger høit besynderligt. Efter at man ved Grundloven af

28de Juli 1866 har faaet privilegeret Valgret, har faaet et Førstekammer, som er saa vidt forskjelligt fra det, man tidligere havde, frygter man for at skulle blive tyranniseret! Jeg vil sige det ærede Medlem for anden Gang — thi det er Noget, jeg tidligere har havt Leilighed til at udtale —, at hvis jeg ikke havde mere Tillid til det politiske Folk i Danmark, vilde jeg aldrig have beilet til dets Valg. Hvis jeg havde været Tvivl om, at det danske Folk var i Stand til at træffe sit Valg af Repræsentanter her i denne Sal, vilde jeg holde min Ære for god til at beile til et saadant Folks Gunst, og hvis det ærede Medlem nærede en saadan Mistillid, skulde han hellere beile til Sæde i det Kammer, hvor hans Ansøuelser høre bedre hjemme. Dette er Noget, jeg føler mig berettiget til at sige, fordi det er anden Gang, at det ærede Medlem minder os om et Tyranni, som jeg er ude af Stand til at se, at der hersker her. Der er kun den Forskjel, at de Herrer ere komne i Mindretal, og de kunne nu saa ypperligt faae at smage, hvorledes det tog sig ud, den Gang vi vare i Mindretal og de vare i Flertal, skjøndt vi nu knap nok behandle dem saaledes, som de den Gang behandlede os. Men i ethvert Fald forundrer det mig, at de ømme sig saa forstrækkelig; det er saa fornøjeligt, at Røllerne skifte, thi maasse det med Tiden kan føre til, at Partierne staa mere forsonlig lige overfor hinanden.

Sagd: For det Første skal jeg bemærke, at naar den sidste ærede Tale hentydede til en Tid, da jeg var i Majoritet, da er jeg ikke saa lykkelig at erindre, naar det var Tilfældet. Jeg har før staaet i Opposition til en Majoritet, der tilhørte en anden Side end den, der nu har Magten; men jeg veed ikke af, at jeg selv hørte til denne Majoritet. Derfor maa den hovmestererende Tone, som han tillagde mig, da jeg var i Flertal, henføres til en anden Personlighed end den, som han for et Dieblisk siden vilde skildre. Naar man dernæst betegner vor Optræden imod Flertallet, som om dette var selve Folket, saa er det, som tidligere paavist, aldeles ubesjøiet saaledes at gjøre sig selv identisk med Folket. Der er der ikke Tale om Folket, men om den Maade, hvorpaa de Herrer benytte deres Stilling i denne Sal, og naar de Herrer ville vindicere sig selv en større politisk Magt, end der efter Grundloven og deres Mandater tilkommer dem, ere vi Andre, der ligesaa fuldt som de repræsentere Folket, berettigede til at gjøre, hvad vi kunne, for at holde dem indenfor de rette Grændser, og Andet er der ikke Tale om. Magtet Diskussionen har havt en noget heftig Karakter her i Salen, veed jeg ikke, at der nogenstunde har været rettet nogen Bebrejdelser eller Anke imod Folket, eller at der overhovedet er faldet Uttringer, der berettigede til Udtalelser som dem, der her ere faldne om det politiske Folk. Vi tale